

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Clarissimi Viri Henr. Zoesii Amersfortii, In Academia
Lovaniensi I. V. D. Et Antecessoris Commentarius In Jus
Canonicum Universum, Sive Ad Decretales Epistolas
Gregorii IX. P. M.**

Zoesius, Hendrik

Coloniae Agrippinae, 1691

Titulus XXX. De eo, qui furtivè Ordines suscepit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62329](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62329)

posse suscepto ministrare, ut presupponi debeat suspensio ipso jure per Ecclesiam inducta. Probatur id ipsum per Trid. d. c. 14. in quo, uti dictum, datur Episcopo dispensandi facultas cum promotis per saltum, si non ministraverint ut in casu, quo ministraverint, sint impediti ministrare, & sic irregulares, non alia de causa, quam quod ligati censura ministrant, ut dictum supra Tit. 27. Navarr. in Summa c. 25. nu. 71. & c. 27. n. 242. Late Suarez de Cons. Disp. 31. sect. 1. n. 44. & seq. Avila p. 7. Disp. 9. sect. 1. Dub. 2. Addit Navarr. d. nu. 242. Episcopum tunc demum dispensare posse cum promotis, qui per ignorantiam Ordinis prioris non suscepti sint initiatus majoris, argumento sumpto ex d. c. un. quod ignorantia meminitur & d. can. Sollicitudo, qui videtur vim ponere in negligentia. Rerum, indistincte dicendum, & ipso jure suspensionem induci, & Episcopum dispensare posse; cum dicta loca tantum se fundent in carentia Ordinis prætermitti. Quod autem meminerint ignorantia aut negligentia, est propter faciliorem dispensationem, quam causat ignorantia, quamque difficiliorem causat et superbia & ambitio. Nichil obstat, quod d. can. Sollicitudo injungatur Episcopo, ut prohibeat promotorum ministrare, neque enim hoc accipiendum, quasi esset censura inferenda, sed per jus illata servanda, ut colligitur d. c. un. dictum.

Alia quaestio est, An hæc suspensio tangat Ordines inferiores rite susceptos? R. Verius esse eam tantum tangere usum Ordinis male suscepti, non etiam aliorum ante rite susceptorum, quia aliter non colligitur ex d. c. un. cujus dispositio cum sit pœnalis non est amplianda. Suarez d. loco nu. 48. Concernit tamen etiam Ordines superiores, eorumque ascensum impedit; cum nequeat ex institutione talium Ordinum ascendere ad superiores, inferiore omisso. Et qui fieri possit, ut suspensus ab inferiori ministraret in superiori.

Postremo quaeritur, An omisso Sacramento Confirmationis, ordinatus sit suspensus? R. Nō invenitur in Jure suspensionem hæc de causa inductam: ut dicendum sit, non esse, cum sine textu eam non inducamus, Baptismi vero omissionem impedire Ordinis suspensionem, eamque susceptum inutilem ponere, patet ex eo, quod Baptismus sit janua Sacramentorum;

uti dictum est sup. De presbys. non baptiz. & habet Glof. in d. can. Sollicitudo.

Itaque et si ordines sint subordinati, ut successively ad proximè superiorem sit ascendendum, mediis tamen prætermisso non facit irritam esse suspensionem superioris. Ut etiam laico immediate collatum Sacerdotium imprimat characterem, uti & Episcopatus, Gl. in d. can. Sollicitudo, si conferatur in forma Ecclesiæ, ab eo, qui habet potestatem.

TITULUS XXX.

De eo, qui furtivè Ordines suscipit.

SUMMARIUM.

1. Ordines furtivè suscipere quis dicatur.
2. An talis sit irregularis.
3. An suspensus ab omnibus Ordinibus, etiam minoribus?
4. Ignorantia excommunicationis an excuset?
5. Per vim ordinatus non incurrit hanc poenam.
6. Suspensus est, Ordines quatuor minores cum Subdiaconatu vel duos majores eodem die suscipiens.

Furtivè Ordines suscipere dicitur, qui non examinatus, aut non admissus, aut contra prohibitionem superioris ingrens se ordinandis, ordinari se fecit, aut admissus tantum ad inferiores, temerario ausu etiam majori se initiari fecit. A cujus proinde executione impeditur per Canones, nisi cum eo idoneo invento dispensatum fuerit. Hæc dispensatio Episcopo ita demum permittitur, si reus non fuerit sub anathemate ascendere ad superiores prohibitus. Alias non est permittitur ullatenus dispensare, nisi suscepto habitu monastico delinquens intreret Monasterium, ibique laudabiliter converteretur, c. 1. h. t.

Ubi quaeritur, An talis fiat irregularis? R. Ita velle Abbatem in d. c. 1. n. 2. h. t. Rationem ponit in eo, quod censura ligatus Ordinem susceperit. Idem etiam sentit Navar. c. 27. nu. 241. per textum in d. c. 1. & c. Cum illorum 32. inf. De sent. excom. Verius, tantum esse suspensum, cum, uti dictum supra Tit. 27. nu. 20. jura nulla isto casu inducta de irregularitate loquantur, sed de suspensione sive ab Ordinis

Ffff

ita

ita suscepti executione. Quod clare patet ex c. s. h. r. quod loquitur de privatione executionis suscepti Ordinis: juxta quod Cap. intelligendum est d. cap. 1. dum ponit inhabilitatem ascendendi ad Ordinem superiorem; quæ accipienda de suspensione: & ita tenet Covarr. ad c. Alma p. 1. §. 6. nu. 6. Non obstat d. c. 32. quia non fit ibi mentio irregularitatis, sed depositionis ab Ordinibus sententia ferenda; quæ alia est ab irregularitate, cum hæc omnino inhabilem faciat, illa usum tantum tollat. Vid. Suarez de Conf. Disp. 32. sect. 1. nu. 57.

3 Q. II. An suspensio ista sit accipienda de Ordinibus omnibus sic susceptis, etiam minoribus: R. Loqui quidem jura in d. c. 1. c. 9. de Ordinibus, aliaque jura in simili casu, c. 1. De temporib. ordin. in 6. c. fin. De apostatu: fieri tamen simpliciter mentionem Ordinum Ecclesiasticorum in d. c. 32. ut de minoribus id sit accipiendum, ex mente Pont. qui non vult Ordinem Ecclesiasticum suscipi ab excommunicato: spectant autem & minores ad Ordinem Ecclesiasticum. Nec faciunt loca alia adducta, in quibus ideo fit mentio ordinum sacrorum, quod facti speciem tantum continent, non etiam ut distinctionem juris inducant, Suarez d. loco nu. 58.

4 Suspensio itaque hæc non concernit nisi Ordinem ita susceptum; & superiorem, non etiam inferiorem licite susceptum, quia de illo textus non loquitur. Per primam tonsuram poena ista non incurritur, quod Ordo non fit, nec habeat proprium actum, à quo suspendatur. Accipienda autem jam dicta de excommunicato simpliciter, id est de excommunicatione majori, non etiam de minori.

Ubi quaesitum, An ignorantia excommunicationis excuset? R. Illam quidem facilitatem efficere dispensationem, non tamen censuræ impedire effectum. d. c. 32. quod etiam ignorantes factum vel jus non ponit extra censuram. Posset tamen istud Cap. accipi de ignorantia culpabili, ut si talis, quæ extra culpam ponat, dicenda sit hanc censuram impedire. Quo facit, quod dictum sup. Tit. 27. nu. 9. ignorantiam invincibilem excusare, quo minus excommunicatus celebrans incurrat irregularitatem, ut etiam excusare debeat à suspensione. Deinde cum hæc tamquam po-

na incurrat, necesse est supponatur ut ea cessante tamquam cessata adqueat, at etiam cessare effectus, c. Apostolica p. De Cler. excom. ministr. Facit eto, quod Navarr. d. c. 27. nu. 241. nullam ignorantiam non excusare, ut alia excuset, d. c. 32. Nu. 59.

Per vim vel metum cadentem in ratiocinantem ordinatum, licet in habiles, non tenet in censuram verus est, cum ea non tenetur nisi propter culpam, d. c. 2. per quem error justus metus.

Est & suspensus, qui quatuor Ordines tenet cum Subdiaconatu eodem die susceptis, nisi consuetudo excuset. Cum quatuor operante Religionem; si mores consueverint, dispensabit Abbas quoad executionem Ordinis. Majorum Ordinum duorum eodem die susceptio suspensionem inducit, etiam quærenti die, continuato tamen processu collatus, quod habeatur pro eodem die. r. m. sup. De temp. ordinat. Quod peccatum gravius, si contra præceptum Episcopi, communicatione prohibentis susceptio Ordines eodem die, ingesserit se quis, postquam susceptum etiam ad alterum tendendum, c. 3. h. r. Dispensat tamen cum copus super suspensione, si moraliter progressus laudabiliter se ibi gerat, c. 6. h. r.

TITULUS XXXII

De Excessibus Prælatorum

SUMMARIUM.

1. Prælati prohibentur premere exactionibus alias gravari subditos.
2. Jurisdicctio Ordinarii in exemptis non est.
3. Prohibitum est privilegia subditorum dire, Ecclesias alteri subtrahere.
4. Jurisdicctionem superioris inferiori non habent.
5. Excessus subditorum contra Prælatos.

P Eccliare Prælatorum delictum est servatis potestatis suæ terminis, subditoribus premere, exactiones, aliaque